

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

ויחי | גיליון 59 | י"ז טבת התשפ"ד

סעודה ראשונה

"ויאמר ליוסף הנה אביך חלה"
הכוח משמו של יעקב אבינו להתפלל על החולה.

"ויקרא בהם שמי ושם אבתי"
האדם צריך ללמוד קודם את התורה כדי לדעת איך להתפלל ולעשות חסדים.

הגמרא אומרת (ב"מ פז.) שעד יעקב אבינו לא היו חולי בעולם, אדם שהגיע ויום מותו היה נופל ונפטר מהעולם. עד יעקב אבינו לא היה חולי שמקדים את המוות של האדם, בפרשת השבוע אנחנו מוצאים "ויאמר ליוסף הנה אביך חלה" וצריך להקשות קושיה מדוע דוקא אצל יעקב אבינו התחיל החולי לפני שאנשים נפטרים, למה לא לפני כן או אחרי כן?

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע, יעקב אבינו מברך את הבנים של יוסף ואומר "המלאך הגאֵל אתי מכל רע וברך את הנְעָרִים ויקרא בהם שמי ושם אבתי". יעקב אבינו מבקש מהקב"ה שבילדים של יוסף מנשה ואפרים יקרא שמו ושם אבותיו. צריך להקשות ולומר מדוע יעקב שם את שמו ראשון "שמי ושם אבתי", הרי האדם צריך קודם כל להזכיר את האבות ואח"כ לומר את שמו, היה יותר ראוי לתת כבוד לסבא אברהם ולאבא יצחק ולומר ויקרא בהם שם אבותי ושמי, אם כך למה יעקב מזכיר את שמו תחילה?

אלא אולי אפשר לבאר ולומר, מתי שמשה רבנו שמע שאחותו מרים חולה הוא התפלל עליה "אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ" (במדבר יג, יב) בכוח אל נא משה רבנו התפלל לקב"ה, ובכוח זה ניתן להבריא ולרפא את החולה. על פי זה אפשר לבאר, מצאנו שהקב"ה קרא ליעקב אבינו אל "ויקרא לו אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" (בראשית לג, כ) ומשום שהקב"ה קרא לו אל, יש לו את הכוח של "אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ" ולכן דוקא אצלו התחיל החולי, כי זה הכוח האמיתי להתפלל על החולה בכוח של השם אל.

אלא אולי אפשר לפרש ולומר, ידוע מה שרבותינו אומרים (אבות א, ב) על שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הַעוֹלָם עוֹמֵד, על התורה ועל הַעֲבוּדָה ועל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שלוש רגלים יש לעולם תורה, עבודה וגמילות חסדים. תורה זה יעקב אבינו שהיה סמל התורה, עבודה זו תפילה זה יצחק אבינו, גמילות חסדים זה אברהם שהיה גומל חסדים. מלמד אותנו יעקב אבינו לימוד גדול, יש הרבה אנשים שמתפללים, יש הרבה אנשים שנותנים צדקה, אבל הם לא עושים את זה ע"פ התורה וע"פ הכללים של התורה. יש גם אדם שמתפלל אבל הוא לא עושה את זה ע"פ הכללים של התורה שלימדה אותנו איך מתפללים.

לכן מדגיש יעקב ואומר "ויקרא בהם שמי" שיקרא בהם שם התורה שיעקב אבינו הוא עמוד התורה, קודם כל ילמדו תורה וידעו את ההלכות של התפי"ה, ידעו איך להתפלל ע"פ התורה. אותו דבר גם בחסד, כשיתנו צדקה יתנו ע"פ התורה, ע"פ איך שהתורה מצווה אותנו לתת את הצדקה, ולא ע"פ מה שהרגש והרצון אומרים לאדם לתת צדקה.

וזה יסוד גדול, ולא עם הָאֶרֶץ חֲסִיד (אבות ב, ה) אדם שהוא עם הארץ לא יכול להיות חסיד, אדם קודם כל צריך ללמוד את התורה ורק אחרי שהוא למד את התורה הוא יכול להתפלל ולתת צדקה כמו שצריך.

אדם שמתפלל בלי ללמוד את ההלכות, איפה מותר לדבר ואיפה לא, איפה מותר לעצור ואיפה לא, ללמוד איך להתפלל. אדם שנותן צדקה מבלי שלמד איך לתת צדקה, למי לתת ראשון למשפחה, לתורה או לעניים, מי קודם למי. אדם שלא יודע איך לתת צדקה, הצדקה הזו פגומה. לכן אומר יעקב ויקרא בהם שמי שילמדו את התורה הקדושה שזה יעקב ואז ושם אבתי שידעו איך להתפלל ואיך לתת צדקה.

ספר דברים המסלול שלכם לישועה

ספר דברים צוואת משה רבנו רעיא מהימנא במקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

נחת ואושר זה בא רק מהתורה הקדושה, נחת ואושר זה בא רק משמירת שבת, ממצוות, ממעשים טובים, מדבקות בהקב"ה, מאמונה בהקב"ה. נחת ואושר לא מגיעים משום התניה שהאדם מתנה, כל התניה שהאדם מתנה ושם על הראש שלו מכשול, המכשול הזה יכבד עליו כמו הנעל הצפופה והצרה עד שאדם יוריד אותה ואח"כ שוב ינעל אותה ושוב יהיה לו צר והדבר הזה הוא דבר שלא מביא לאושר אמיתי, זה מביא לאושר מדומה.

אדם צריך שהאושר יהיה בלימוד תורה, שהאושר יהיה במצוות, שהאושר יהיה במעשים טובים ולא בדברים שהוא חושב שזה אושר והוא יצר ובנה לעצמו מציאות שזה אושר, שזה אושר מדומה ואושר שמשעבד אותו להיות בצער, רוב החיים להגיע לאותו דבר שהוא חושב שזה אושר ובסוף כשהוא מגיע לזה זה אושר לכמה רגעים או לכמה ימים ואחרי כן הוא מחפש את התניה הבאה להצטרע ממנה ולהתמוך דד איתה ולכאוב מזה וכך האדם לא מגיע לשום מקום.

**כדאי הוא רבי שימעיך
לשמור עליו בשעת הרחוק**

**רק 5 בקות קריאה ביום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי**

**לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר**

054-2231166

**"ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים"
נ' הדברים שאדם צריך לשים מול עיניו בקריאת שמע.**

אם נסתכל בשמע ישראל נראה שיש את האות ע' בשמע ישראל פעם אחת "שמע" ישראל ה' אלהינו ה' אחד", ובברוך שם ועד יש שתי אותיות ע' "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". הנמרא מספרת (פסחים נו.) מתי שיעקב אבינו לפני פטירתו קרא לבניו ורצה לגלות להם את הקץ, נסתלקה ממנו השכינה. אמר להם ח"ו יש במיטתי פסול, למישהו מכם יש שאלות על הקב"ה? אמרו לו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כמו שבלבך יש השם אחד, גם בליבנו יש רק השם אחד ואז יעקב אבינו אמר להם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ומתי שמשה רבנו אמר את התורה הוא אמר רק שמע ישראל, לכן אנחנו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו בלחש ולא בקול. ואם נסתכל בשמע ישראל נראה שיש את האות ע' ב"שמע ישראל" פעם אחת, וב"ברוך שם כבוד מלכותו" יש שני עינים. מה הפירוש של שלוש האותיות ע'?

אז אפשר להסביר על פי התנא (אבות ג, א) עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת מטפה סרוחה, ולאן אתה הולך למד קום עפר רמה ותולעה, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

אם כך כשקוראים "שמע ישראל" באות ע' הראשונה שבמילה שמע צריך לכוון ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון? זה הייחוד העליון. וכשאומר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" באות ע' של המילה לעולם יכוון מאין באת מטפה סרוחה ובאות ע' של המילה ועד יכוון ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ואדם שיחשוב את הכוונות האלה בקריאת שמע מתקן את נפשו תיקון גדול מאוד.

שאלה:

כבוד הרב כשהייתי צעירה ההורים שלי רשמו על השם שלי חנות והם נתנו לי את השכירות ועכשיו בגלל שאבא שלי נפטר אמא שלי אומרת לי שהיא צריכה שאני אתן לה חצי מהשכירות. האם אני חייבת לעזור לה בזה או שלא?

תשובה:

אם האבא נתן את החנות מתנה זה משהו אחר, זה ענין אחר. אם האבא רשם משום מיסים ומשום דברים, זה ענין אחר. ותמיד אם האמא מבקשת משום כיבוד אב ואם עזרה - "כבוד את אביך ואת אמך" (שמות כ, יא), כיבוד אב ואם זו זכות עצומה ביותר, אין דבר שעומד ליד כיבוד אב ואם. כמה שהבת והבן מכבדים את האמא, המעלה שלה גדולה ביותר, זה מעלה עצומה. תשתדלו גם לפניכם משורת הדין לעזור לאמא בכיבוד אב ואם והשכר כפול ומכופל.

"וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.. וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב.. וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת"
נשמות יעקב וישראל הם כוחות לכל יהודי להתמודד עם כל צרה
ובעיה מקרוב ומרחוק

ישראל, לכן גם השכינה לא הייתה בו כ"ב שנים. מתי שאמרו לו השבטים שיוסף חי והוא מלך בארץ מצרים, יעקב רואה את העגלות ששלח יוסף אליו ומיד "וַיַּחֲיוּ רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם" (בראשית מה, כז).

יעקב אבינו זכה בחייו לתחיית המתים, שנשמת יעקב חזרה לתוך גופו והיה שוב עם שתי נשמות יעקב וישראל. ורבותינו הקדושים דרשו מתי שיוסף הצדיק בא הבייתה לעשות מלאכתו, לפי המאן דאמר שרצה ממש לעשות עבירה עם אשתו של פוטיפר, נראתה לו דמות דיוקנו של אביו בחלון, נשמת יעקב אבינו שיצאה ממנו הייתה צמודה עם יוסף ועזרה לו לעמוד בכל ההתמודדות שעבר יוסף.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיִּי שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמָאתַיִם שָׁנָה. וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת" ואנחנו מוצאים אצל יעקב אבינו פעמים התורה קוראת לו בשם יעקב ופעמים בשם ישראל. לא כמו אצל אברהם אבינו שהקב"ה שינה את שמו מאברם לאברהם ומי שיקרא בשם הראשון עובר עבירה, אלא אצל יעקב אבינו פעמים השם הוא יעקב ולפעמים ישראל. ואם נסתכל בזמן פטירת יעקב אבינו התורה אומרת לנו "וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת" לא כתוב ויקרבו ימי יעקב למוות אלא ימי ישראל.

וצריך לדעת שאדם שמת וקם לתחייה, הוא לא יכול למוות ולקום שוב לתחייה פעם שניה, אז מתי שיעקב אבינו נפטר בפרשת השבוע אומרים רבותינו שי יעקב אבינו לא מת. והגמרא (תענית ה:) והזוהר (תרומה, קע"ד ע"א) אומרים מה זרעו בחיים אף הוא בחיים, אם כך מי שמת זו נשמת ישראל. לכן התורה אומרת "וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת" נשמת יעקב נשארה שלימה וקיימת, כמו שזרעו בניו לא מתו אף יעקב לא מת. נשמת יעקב לא יכלה למוות שוב, כי הוא נפטר וקם לתחייה ופעמיים אי אפשר למוות ולקום לתחייה, לכן יעקב אבינו חי וקיים ולא מת.

צריך לדעת יסוד חשוב שכל יהודי צריך לדעת במהות של עם ישראל, לכל יהודי יש נשמה אחת. הקב"ה לקח שישים ריבוא נשמות וחילק אותן, לכל יהודי יש נשמה אחת. כל יהודי בא כמה פעמים בגלגול בעולם כדי לתקן את מה שבא לעולם הזה, אם אדם לא הצליח לתקן בגלגול אחד הוא בא בגלגול שני, לא הצליח בגלגול השני יבוא בגלגול שלישי. לכן אדם צריך להשתדל להרגיש מה החולשות שלו בעולם, והדברים שהם החולשה שלו בעולם זה התיקון שלו, ואת זה הוא צריך להשתדל לקיים ולעשות. ואם הוא לא יעשה, הוא יצטרך לחזור שוב בגלגול כדי לתקן את מה שבא לעולם הזה.

על פי זה אפשר לבאר יש שתי דרכים של עבודת ה', יש עניינים שאדם מתמודד איתם בינו לבין עצמו בטווח הקצר, ויש עניינים שאדם מתמודד איתם לטווח ארוך של החיים. יש אויבים שאדם צריך להילחם איתם פנים מול פנים ויש אויבים שאדם צריך לזרוק חיצים מרחוק כדי לפגוע בהם. כך גם בעניינים של קדושה, יש דברים שאדם צריך להתפלל ולעשות עבודת השם צמודה וקרובה אליו להיושע ולהינצל, ויש דברים שאדם צריך לבקש מרחוק בקשות ותפילות שילכו מרחוק על האדם להציל ולהגן על האדם מדברים קשים שיש לו.

לפעמים אדם שמתחזק במצוה מסוימת מתעברת בו נשמה של צדיק שהיה מקפיד באותה מצוה, למשל אדם שמקפיד לתת צדקה מתעברת בו נשמה של צדיק שהיה מקפיד לתת צדקה. אדם שמקפיד ללמוד מספר של צדיק אותו צדיק מתעבר בו. כל מצוה מסוימת, הצדיק שקשור באותה מצוה מתעבר בנשמה של אותו אדם שיש לו כבר נשמה אחת.

גם בלימוד התורה, יש לימוד תורה שמגן על האדם במשך היום יום במלחמה התמידית שיש לו עם היצר הרע, ויש לימוד תורה שמגן על הדברים שבאים ונמצאים עוד מרחוק. כמו שיעקב אבינו אומר ליוסף "וַיֹּאבִיב יָדָי לְךָ לְשָׂכְךָ אֶחָד עַל אֶחָיִךְ אֲשֶׁר לְקִדְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּמִרְבֵּי וּבְקִשְׁתִּי" אומר התרגום אונ' קלוס בצלותי ובבעותי, חרב זו סוג תפילה להילחם עם האנשים שנמצאים קרוב לאדם. וקשת זו סוג תפילה להילחם עם האויבים הרחוקים ושאר הדברים שבאים להזיק לאדם.

כך גם ח"ו לצד השלילי, אדם שעובר עבירות ודברים לא טובים מתעברת בו נשמה של אדם לא טוב. רואים הרבה פעמים אנשים טובים שהיו טובים ויקרים, האוהבים וחביבים פתאום משנים את דרכם ומשתנים מאדם לאדם ולא מבינים למה, אדם יכול להיות יום אחד צדיק ובעל מידות טובות ולמחרת רשע בעל מידות רעות, אלא שהסיבה היא שהתעברה בהם נשמה של דבר לא טוב ואז הם נהיים ממש אנשים אחרים.

וכך אפשר לבאר, שמו של יעקב אבינו הוא שם קדוש וחזק להתמודד עם יצר הרע שנלחם עם האדם פנים אל פנים. השם ישראל זה כנגד המלחמה עם המלאכים ושרו של עשו שנמצאים בשמיים למעלה. יעקב אבינו, השם יעקב לא מת הוא נשאר בעולם הזה לעזור לעם ישראל להתמודד ולהינצל עם הדברים הקשים. והשם ישראל הוא מת והוא עלה לשמיים להילחם עם השטן ושרו של עשו.

ועל זה דוד המלך אומר "כָּל הָאָדָם כְּזָב" (תהלים קטז, יא) בכל אדם יכול להיכנס הכזב של עיבור נשמה לא טובה, והוא נהיה כוזב ולא טוב. לכן אדם צריך להישמר ולהיזהר שלא תיכנס בו נשמה לא טובה. וגם צריך לדעת שאדם שזכה והתעברה בו נשמה של צדיק, ברגע שהוא כועס כל הנשמות הטובות יוצאות ממנו.

ידוע מה שאומרים רבותינו הקדושים שהכוח של לימוד הזוהר הקדוש ותורת הנסתר שב"ה מקפידים ללמוד כל יום בק"ק "שובה ישראל" הוא כמו קשת, כמו אצל רבי שמעון בר יוחאי שבימיו לא נראתה הקשת בענן. כך הלימוד של הזוהר הקדוש זה לזרוק חיצים ולפגוע במשטניים ובדברים הרעים שעוד לא הגיעו לאדם ורחוקים ממנו, לימוד הזוהר עוצר אותם וממתק אותם. לימוד של ההלכה והמוסר בעבודת השם זה נותן את הכוח לאדם להתמודד עם היצר הרע הקרוב.

על פי זה אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, יעקב אבינו שהיה קודש קודשים ברגע שיצא לאויר העולם הקב"ה נתן בו נשמה אחת, נשמת יעקב אבינו. מתי שיעקב אבינו נלחם עם שרו של עשו עלה והתחזק שלא רק נלחם עם אנשים, אלא גם עם מלאכים ונשמתו נהייתה מרוממת וגבוהה ביותר, הקב"ה נתן ליעקב דבר משונה שאין לאף אחד שתי נשמות עיקריות בסיסיות ששייכות לו שיהיו בתוך גופו, לא נשמה אחת עם התעברויות של עוד נשמות, נשמת יעקב אבינו ונשמת ישראל.

מתי שיוסף הצדיק נעלם ויעקב אבינו לא ידע מה קרה עם יוסף וחשב שחיה רעה אכלתו וטרף טורף יוסף יעקב אבינו היה בצער גדול, מהצער והייסורים האלו עבר כמו מיתה שיצאה ממנו הנשמה של יעקב ונשארה בו רק נשמת

סגולה להינצל מעין הרע

ידוע מה שאומר רבי שמשון מאוסטרופולי הי"ד שהפס' "וַאֲנִי בָרַב חֶסֶדְךָ אֲבֹא בִּתְךָ אֲשַׁתְּחֶה אֶל הַיֵּל קִדְשְׁךָ בִּירְאֶתְךָ" (תהלים ה, ח) בכוחו להציל את האדם מעין הרע. וממשיך רבי שמשון מאוסטרופולי ואומר, יש שלושה זמנים שאדם יכול להתפלל להינצל מעין הרע והתפילה בהם תופסת: זמן ראשון בשעת פתיחת ההיכל שאדם יכול להתפלל להינצל מעין הרע. זמן שני בזמן הגבהת ספר תורה, זה עת רצון שהתפילה תתקבל להינצל מעין הרע. זמן שלישי בזמן ברכת הכהנים, כשהכהנים מברכים זה זמן להתפלל להינצל מעין הרע

שלו, אין, חיפשנו, כל העובדים שלנו הסתובבו, חיפשו, אין ככר לחם, אין מה לאכול, אי אפשר להשיג כלום, אין מה לאכול, אי אפשר להביא כלום לבית, אין מה לאכול.

רבי יעקב אמר, אני אצא ואני אביא ואמר רבי יעקב לאימו, אם אני אביא את האוכל לבית בבקשה תתני לי כמה פרוטות מתנה על זה שהבאתי את האוכל. הרבנית אמרה לו, כן.

יצא רבי יעקב החוצה והתחיל לחפש, פתאום הוא רואה אדם שכולו שחור, מכוער בכיעור גדול שאין כדוגמתו. הולך, על חמור יש לו שני סלים המצדדים. התקרב אליו רבי יעקב ואמר לו, מה אתה עושה פה? אמר אותו אדם, אני אדם שעובר פה ויש לי בסלים מלא קמח ואני מחפש למי למכור אותם. אמר לאותו אדם, תבוא לאמא שלי, היא רוצה לקנות. אמר לו אותו אדם, אני אלך אתך.

הלכו שניהם יחדיו, הגיעו לבית של רבי מסעוד, לבית שלרבי יעקב, רבי יעקב הלך לקרוא לאמא שלו שתצא לשלם לאדם, נכנס לבית, מתי שיצא מחפשים את אותו אדם שחור, מכוער, שראה אותו אביר יעקב, נעלם אותו אדם. נשאר החמור מלא בחיטה, מלא בקמח, שנמצא בחוץ קשור על העץ.

סיפרו את הסיפור לרבי מסעוד, רבי מסעוד אמר, זה אליהו הנביא. הבקשה הראשונה, הרצון הראשון שרבי יעקב רצה, הקב"ה שלח לו את אליהו הנביא. שלח לו את אליהו הנביא שיביא לו חיטה עד הבית שלו, שלח לו את אליהו הנביא "בא ירצון וירצו ויעשה" (תהלים קמה, יט), הקב"ה עושה את הרצון של "וירצו", את הרצון של הצדיקים הקב"ה מקיים אותם.

רבי יעקב מאז שהיה ילד קטן היה קודש קודשים, היה גדול בתורה, גדול ביראת שמים, היה בקיא בכל התורה כולה.

מסופר על רב גדול שהיה גר באלג'יר, אלג'יר היתה סמוכה לתאפילאלת, סמוכה לגבול של מרוקו באזור של תאפילאלת והיה שם רב גדול שקראו לו רבי מרדכי בן שימול, שאותו רבי מרדכי בן שימול גזרו עליו במלכות גזר דין מוות באלג'יריה. והוא היה צדיק אמר, אני אברח שלא יהרגו אותי. לאן ברח? ברח לעיר תאפילאלת.

הוא בא לתאפילאלת, נכנס לבית הכנסת, הוא רצה ללמוד גמרא, והיה שמה ילדים לומדים אי-ב', ואיזה בחור צעיר, נער, מלמד אותם אי-ב'. חיפש אותו רבי מרדכי מי שילמד איתו גמרא, תלמיד חכם שישב וילמד איתו תורה, לא מצא. הוא ראה שם בתוך הבית מדרש, בתוך בית הכנסת גמרא, מסכת חגיגה, מונחת על התיבה, מונחת בבית הכנסת.

הרים אותו רבי מרדכי את הגמרא מסכת חגיגה והתחיל לצעוק ולומר, חגיגה חגיגה, למה את כך לבד, למה אין מי שילמד בך, למה את ככה כמו אלמנה והיה רבי מרדכי יושב אומר קינה על מסכת חגיגה שהיא יתומה ונמצאת לבד.

פתאום אותו נער התקרב אליו ואמר לו, למה אתה אומר על חגיגה קינה, למה אתה אומר על חגיגה שהיא צער, יש לחגיגה הזאת מי שילמד איתה. אמר לו רבי מרדכי מי, אמר לו, אני. ישב רבי מרדכי בן שימול שהיה קדוש עליו עם אותו נער, שזה היה רבי יעקב אבוחצירא, ורבי מרדכי בן שימול התפעל מהגדולה של רבי יעקב בתורה, ביראת שמיים, בכל הדברים ואותו רבי מרדכי בן שימול מאז נהיה כמו תלמיד של רבי יעקב אבוחצירא שהיה נער.

רבי יעקב היה גדול בתורה, גדול ביראת שמיים, היה גדול בניסים, היה גדול בכל דבר של קדושה, היה רבי יעקב אבוחצירא גדול. כל החידושים שלו, כל הספרים שלו, כל העמקות שלו, כל עבודת השם שלו זה עבודת השם גדולה.

מי שיסתכל בספרים של רבי יעקב יראה גדולה וקדושה וכל דבר של קדושה בתוך הספרים של רבי יעקב אבוחצירא.

יש מעשה שיש בו פחד גדול, מספר על רבי יעקב אבוחצירא שמתו שהיה בתאפילאלת גר, הוא היה יושב בחדר שלו לומד תורה ואחת הנכדות שלו רצתה לראות את סבא שלה ורבי יעקב מתי שהיה יושב לומד, אף אחד לא היה מפריע לו והנכדה עלתה לחדר ודפקה בדלת. רבי יעקב קילל ברמזיה, אמר הקפדה על מי שמפריע בדלת ואיך שאמר את זה הילדה נפלה והתעלפה ואיבדה הכרה. הנכדה שלו, בא האבא של הילדה, רבי אהרון, ובכה בפני רבי יעקב, הבת שלי. רבי יעקב הצטער צער גדול, לקח כוס של מים, בירך את זה ואמר, תמרחו עליה והיא תקום. מרחו עליה וקמה מכל מה שהיה לה.

רבי יעקב היה קודש קודשים, המעלה של רבי יעקב זה מעלה גדולה וגדולה גדולה שאין כדוגמתה. מי שיסתכל בכל הספרים של רבי יעקב אבוחצירא יראה דבר של פלא גדול, רבי יעקב אבוחצירא אומר הקפדה גדולה בעניין של אחווה, של אחדות בין עם ישראל. רבי יעקב אבוחצירא מדגיש כל הזמן שהקב"ה רוצה לראות אחדות ואחוה בעם ישראל. אם יש אחדות ויש אחווה, יש סיעתא דשמיא מיא גדולה. אם אין אחדות ואין אחווה יורד הסיעתא דשמיא.

רבי יעקב אבוחצירא מעלתו רמה, הקדושה שלו, הגדולה שלו, גדולה שאי אפשר לשער ולתאר ולהגיע לעומק הגדולה של רבי יעקב אבוחצירא.

רבי יעקב אבוחצירא היה קדוש מרחם, ידוע סיפור שהרבה אנשים לא מכירים אותו, איך נולד רבי יעקב אבוחצירא. אבא של רבי יעקב קראו לו רבי מסעוד, ורבי מסעוד היה צדיק גדול, היה קדוש, היה צדיק, היה תלמיד חכם גדול, היה קודש קודשים והוא היה רב של העיר תאפילאלת. במרוקו היתה עיר שקראו לה תאפילאלת ורבי מסעוד אבוחצירא היה הרב של תאפילאלת. הוא היה נשוי עם אשה והיו לו ילדים.

יום אחד בא לפני הבית דין שלו בעל אשה שהיו נשואים ולא היו מסתדרים ולא היה להם ילדים, ונכנסו לרבי יעקב אבוחצירא לבקש שרוצים להתגרש, רוצים גט. רבי מסעוד אבוחצירא ישב ושמע את הטענות של הבעל, של האשה, שמע את כל הטענות כולן, ואחרי ששמע את כל הטענות הוא אמר, צריך גט באמת כמו שהם מבקשים, צריך לכתוב גט. כתב להם גט, הגיעו, עזבו את הבית דין, כתב לאישה גט והבעל והאשה התגרשו.

האשה היה קשה לה כל הענין של הגירושין היא היתה יושבת בבית ובוכה, יושבת בבית הדין ובוכה, היתה יושבת בבית הדין ובוכה.

רבי מסעוד ראה שהיא בוכה, הרבנית ראתה שהיא בצער גדול. אמרה לה הרבנית, תשבי פה, תנוחי. אותה אשה נשארה לנוח שעה ועוד שעה, הגיע לילה, אשתו של רבי מסעוד אמרה לה תישארי לישון פה הלילה ומחר תלכי לדרך שלך, לאן שאת צריכה. עברת טראומה קשה, עברת גירושין, קשה, אין לך לאן ללכת, קשה, תישארי פה בבית בשני. אותה אשה נשארה לישון בבית.

בלילה חולם רבי מסעוד אבוחצירא שאומרים לו שהאשה הזאת צריך לצאת ממנה אור גדול לעולם וקדוש עליון צריך להיוולד ממנה לעולם, תקום ותחתן אתה. רבי מסעוד אבוחצירא פחד, מה יגיד, איך יגיד, מה יאמר לאשתו, איך יאמר לאשתו, שהוא רוצה להתחתן עם האשה שבאה אתמול פה וקיבלה גט, הוא רוצה להתחתן איתה? מה יאמר, איך יאמר, שתק רבי מסעוד, לא אמר כלום.

היה בוקר, אותה אישה, אשתו של רבי מסעוד ריחמה עליה, אמרה לה תישארי פה עוד יום. נשארה עוד יום. בלילה חולמת אשתו של רבי מסעוד שמהשמיים אומרים לה, האשה הזאת נשמה גדולה עומדת לרדת ממנה לעולם, בבקשה שבעלך יתחתן אתה ומזה יצא אור גדול לעולם, יש בתוכה טמון נשמה גדולה שרק היא יכולה ללדת אותה לעולם.

אשתו של רבי מסעוד קמה בבוקר הלכה לרבי מסעוד ואמרה לו, בבקשה אני רוצה שתשמע לי מה שאני מבקשת ממך, תתחתן עם האישה הזו. רבי מסעוד אמר לה, גם אני חלמתי כך בלילה, התביישתי לומר לך ואם את אומרת ככה נעשה.

הלך רבי מסעוד ואשתו לאותה אשה ואמרו לה, רבי מסעוד חלם בלילה כך ולמחרת אשתו חלמה כך וכך הם רוצים. אותה אישה היתה אשה צדקת גדולה וקדושה, התביישה, לא ידעה מה לענות, לא ידעה מה לומר, לא ידעה מה לע"נ. היתה בבושה ובצער גדול, פחדה, לא ידעה מה לומר, לא ידעה איך לומר, אבל בסוף הסכימה.

חיכו שלושה חודשים כמו שכתוב בהלכה (יבמות מא, שו"ע אבן העזר יג, א), אדם שמגרש אישה, אסור לאשה להתחתן שלושה חודשים, חיכו שלושה חודשים ואחרי שלושה חודשים התחתן אתה רבי מסעוד, הוסיף אותה על אשתו, התחתן אתה ומיד התעברה ונולד רבי יעקב אבוחצירא.

רבי יעקב אבוחצירא נולד ומאז שנולד היה קודש קודשים, מהרגע שרבי יעקב נולד, רבי מסעוד אבוחצירא כל הכוח שלו וכל הקדושה שלו וכל התורה שלו כל המעלות שהיו לו, היה משקיע אותם בכל כוחו ברבי יעקב.

רבי יעקב מהרגע שנולד היה קדוש עליון, היה קודש קודשים, היה בקדושה גדולה, בטהרה גדולה ואביו רבי מסעוד היה יושב ולומד אתו תורה.

פעם אחת בא מארץ ישראל שליח לאסוף כסף והיה מסתובב בעיר, בא לבית של הרב, של רבי מסעוד, ורבי מסעוד ראה אותו שהוא תלמיד חכם גדול, אמר לו רבי מסעוד תישאר ותלמד עם הבן שלי תורה. אותו שליח מירושלים שבא לאסוף כסף נשאר שם והוא היה לומד תורה עם רבי יעקב.

מסופר על גילוי אליהו הנביא הראשון שהיה לרבי יעקב אבוחצירא, מתי שרבי יעקב אבוחצירא היה בן עשר היה רעב גדול בארץ, לא היה מה לאכול, לא היה מה לשתות, היה רעב גדול, רעב קשה, לא היה כלום, לא היה אפשר להשיג גר-גיר של חיטה, לא היה מציאות להשיג כלום והגיע מצב שבבית של רבי מסעוד לא היה אוכל מה לאכול.

רבי יעקב היה בן עשר בא לאמא שלו ואמר לה, יש משהו לאכול? אמרה לו אימו, אין כלום מה לאכול, אין כלום, אין בבית לחם, אין בבית כלום, אין מה לאכול היום בבית. אמר רבי יעקב לאמא שלו, אני אצא החוצה ואחפש אוכל. אמרה לו אמא